

Kurban Olayım Dön Hulusi Son

– MustafaSakarya · 23 Temmuz 2010

Üç bölüm bir arada)

Hulusi kalınca bir çam ağacına dayanmış, efkarla rakısını yudumluyordu. Karısıyla kavga etmişlerdi ve iki gündür bu ağacın altında yatıp kakıyordu. Rakı şişesinin dibinde kalan son kısmını da kafasına susuz bir şekilde dikip içti.

Tam bu sırada çam ağaçlarının aşağı tarafından arkadaşı Arap İsmail kendisine doğru telaşla geldiğini gördü. Arap İsmail komşusuydu. Şu an elinde üçe dörde katlanmış bir kağıt parçası duruyordu.

Birkaç dakika sonra Arap İsmail soluk soluğa Hulusi'nin yanına geldi. Endişeli bir şekilde elindeki kağıt parçasını Hulusi'ye uzatıp;

"Abi, Neriman yengem bu mektubu sana gönderdi" dedi.

Hulusi eski bir defter sayfasına, Türkçe mi, Arapça mı yazıldığı belli olmayan yazıya baktı. Zaten kafası da iyi olduğu için kağıdı ters tuttuğunun farkına ancak Arap İsmail'in müdahalesiyle varabildi. Mektup karısı Neriman'dan geliyordu. Bağrı yanık bir halde okumaya başladı.

"Hulusi, evimin erkeği, atası, atı, ...Ben karın Neriman, yani minnoşun. Her ne kadar yüz otuz kilo olsam da, senin bana minnoşum demen beni hep mutlu etti, sahi diyorum bak.. İki gündür kaçtın gittin benden, iyi mi oldu yani? Gerçi biliyorum, artık sevmiyorsun beni. Ama ben seni çok özledim haberin var mı? Söz bundan sonra iyi davranacağım. Seninle kavga ederken yüzünü kudurmuş kedi gibi cırmıklamayacağım. Ne bileyim artık daha nazik dögüşeceğim seninle. Belki bundan sonra anca ince bir oklavayla vururum kafana. Zaten kalın oklavayı iki gün önce sen evden kaçarken arkandan attıydım da bulamadın sonra. Bak bun da bile bir hayır varmış demek ki.

Hem bundan sonra daha temiz olacağım. Evi senede değil de ayda bir sıkça yıkayacağım. Çocukları da kokunca değil, kokmadan, kafalarına bit düşmeden yıkayacağım. Artık yatakta habire sıkışıp yere de düşmeyeceksin. Çünkü zayıflayıp bir prenses olacağım sana, hem de Pamuk prenses gibi. Artık sen tabaktan yerken ben tencereden de yemeyeceğim. Zaten sen gittikten sonra boğazımda lokmalar zor geçiyor. Günde beş ekmeği bile zor yiyorum.

Artık seninle bıyık da yarıştırmayacağım, ağdamı tüylerin iki santime varmasını beklemeden yapacağım. Yani eve gelenler evin erkeğinin artık ben olmadığını anlayabilecekler. Ya da evde yogi varmış sanıp kaçmayacaklar.

Hani hatırlıyor musun Hulusi? Bir gün sen kapının arkasına saklanıp da "hööö" diye beni korkutup altıma ettirmiştin, sonra ben de sana kızıp kafanı keserle yarmıştım ya....Ne güzel günlerdi, değil mi Hulusi.

Bak gördün mü ne kadar mutluymuşuz seninle?. Dön hadi evine, gül gibi minnoşuna. Kurban olayım dönnnnnn."

Hulusi efkarlı bir şekilde okuduğu mektubu yere bıraktı. Karısı Neriman'ı, yani minnoşunu hayal etmeye başladı. Her ne kadar ona kızgın olsa da, iki gündür hani onu özlemiyor da değildi. Arap İsmail'in kendisine getirdiği siyah inek postuna sarılıp yattığı zaman aklına hep o gelmişti. Çünkü ağda yapmadı zamanlarda, yani çoğu zaman öyle tüylü tüylü sıcacık olurdu. Seviyordu aslında karısını. Bugüne kadar namusuna zerre kadar leke getirmemişti. Kimse ona yan gözle bakmamıştı hiç. Gerçi minnoşuna yan gözle bakacak adamın yüz sene çöllerde hiçbir dişi mahlukat görmeden kalması gerekirdi. Bu hüznü mektup Hulusi'yi bir anda gerilere götürdü.... Minnoşunu daha ilk gördüğünde çarpılmıştı. Daha doğrusu aynı yoldan karşılıklı gelirken yolu tamamen kapattığı için ona çarpmak zorunda kalmıştı. O çarpmanın etkisiyle minnoşu yere yuvarlanmış ve onu yerden kaldırmak için yarım saat uğraşmıştı. Kaldırırken de burnuna onun mis gibi buram bum ter ve sarımsak kokusu gelmişti. Bu kokulardan dolayı kendinden geçmiş, daha o dakika minnoşuna yani Neriman'ına aşık olmuştu. İşte büyük aşkları o olaydan sonra başlamıştı.

Büyük çarpışmanın gerçekleştiği o günün sonunda "Kaçır beni Hulus'im" demişti. Aslında ailesi zaten Neriman mutfağa girip evin tüm ekonomik dengelerini bozduğu için vermeye dünden razıydı. Onu kaçırdığı geceyi hatırladı.

Bir ilkbahar gecesi idi. Leylak ve hanımelleri baş döndüren kokularıyla havada aşk meltemi estiriyordu. Neriman'ı pencerede, kendisi aşağıda, ona en içli sesiyle şiirler okumuştun önce, sonra da "Hadi minnoşum gel artık yuvamıza gidelim" demiş Neriman da o vakit aşka gelip o dev cüssesiyle nasılda üzerine atılmıştı. Gerçi o gecedен sonra üç kaburgası, bir kolu kırılıp iki ay hastanede yatmıştı ya neyse..

Bunları düşündükçe Hulusi daha çok içmek istiyordu şimdi. Ama rakısı bitmişti. Çam ağacına yaslanıp bu kez minnoşunun hayaliyle sarhoş olmak istedi. Ne demişti karısı mektupta "Pamuk prenses gibi olacağım, hem de Pamuk prenses" gibi. O an minnoşunu Pamuk prenses gibi hayal etmeye başladı. Gözlerinin önüne bir sürü garip geometrik şekiller geliyordu, ama bunların hiç birisi Pamuk prensesin yanından bile geçmiyordu. Hayalinde gördükleri daha çok büyük devasa bulutlara ya da devlerin yediği pamuk şekerlerine benziyordu.

Hulusi umudunu kesip karısını olduğu gibi hayal etmeye başladı. Karısı "Zayıflayacağım" demişti. Gerçi daha öncede bunu söylemişti. "Artık tüm tavuk yemeyeceğim" demiş, fakat o günün ertesi gününde

evdeki muhabbet kuşu bir anda ortadan kaybolmuş, onun tüylerine benzer tüyleri çöp tenekesinde görmüştü.

Bu arada, minnoşu her ne kadar çok yese de, yine de çok tasarruflu sayılırdı. Mesela hiç ütü kullanmaz, boş yere elektrik parası vermezlerdi. Ertesi gün ne giyilecekse, karısı onları gecedan yatağının altına koyar, sabah öyle bir ütülü çıkardı ki, onları bir ay giyse bile ütüsü hiç bozulmazdı. Hem karısı bu konuda çok da yetenekliydi. Canı aynı kıyafetleri farklı şekilde giymek istediğinde, yine onları hafif karışık şekilde koyar, sabah o kıyafetlerin yarısı krinkil yarısı bol pileli çıkardı.

Tamam, bazı konularda ihmalkar olabilirdi. Mesela evde bir sürü güve olurdu. Ne zaman bir atlet giyse, kendini bir filenin içine girmiş gibi hissedirdi. Bunları düşündüğü sırada kafasına bir sinek kondu Hulusi'nin. Sineği kovarken, eli karısının keserle yardığı kısma dokundu. Yüzünde tebessüm bir oluştu. Karısı haklıydı ne güzel günler geçirmişlerdi. Bol kanlı, bıçaklı...

Bir keresinde akrabalarının düğününe gitmişlerdi. Sonra "Hulusi'cim hadi biz de dans edelim" demişti minnoşu. Karşı kendini nasılda kucağına alıp oradan oraya savurmuştu pistte. Tam bu sırada çalgıcılar, dans müziğinden, birden horon havasına geçmişlerdi de, karısı o vücuduyla nasılda ahenk içinde horon tepmişti. Gerçi her tepişinde pistten bir çocuk çekirge gibi sahnedan dışarı uçmuştu ya.. Hulusi bunları düşündüğünde karısını ne kadar çok sevdiğini anladı. Onu böyle, yani olduğu gibi kabul etmeliydi. Ve onun "Dönn" çağrısına "Evet" demeliydi. Yerinden hızla kalktı. Eve doğru özlemle yürümeye başladı. Yolda gördüğü bir leylak ağacının yarısını kırdı. Bunu karısına götürecekti, karısı öyle küçük çiçeklerden pek etkilenmezdi.

Hulusi'yle, Neriman'ın barışmasına en çok mahalleli sevinmiş ve bu yüzden romantik bir akşam tertiplemişlerdi onlara. O akşamın sanatçılarıysa darbukada şarapçı Niyazi'yle, klarnette kel İsmail'di. Ayrıca o gece bir sürpriz daha vardı onlar için! Neriman'la, Hulusi'nin kavga edip yeniden barıştığını duyan Neriman'ın dayısı onlara çalıştığı beş yıldızlı otelde bir hafta tatil ayarlamıştı. Çocukları da kendisine bırakmasını söylemişti.

Gecenin ilerleyen saatlerinde mahalleli evden gittikten sonra Neriman'la Hulusi odalarına çekildiler. Neriman kocasına kaş göz işaretleriyle ve hafif omuz dürtmeleriyle cilve yapmaya başladı.

Sabah kalktıklarında yatağın dört bacağı da kırılmış, yatak yer döşegi gibi olmuştu. Bu arada Hulusi biraz şekil değiştirmiş pestil gibi yassı bir hal almıştı.

Ertesi günün sabahında Neriman ve Hulusi hayatlarında ilk kez beş yıldızlı otelden içeri girerken oldukça heyecanlıydılar. Eşyalarını yerleştirip biraz dinlendikten sonra öğlen yemeği için restoran kısmına indiler. Fakat ilk kez açık büfe gördükleri için, özellikle de Neriman masaya o kadar çok yemek doldurmaya başladı ki, diğer müşteriler yemek servisinin buradan yapıldığını sanıp masanın önünde kuyruğa girmeye

başladılar. Yemekten nihayet kalkabildiklerinde ikisine de rehavet çökmüş, kendilerini zorla kıyıya atmışlardı.

Hulusi şimdi denizde yüzmeye çalışan karısı Neriman'a gururla bakıyordu. Karısı adeta bir kuğu gibi yüzüyordu. Gerçi dünyada bu kadar büyük bir kuğu var mıydı onu da bilmiyordu. İşte tam bu sırada Neriman da bir çırpınma halleri oldu! Farkında olmadan dizlerini geçecek kadar açılmış, beline kadar gelen suda boğulma tehlikesi yaşıyordu.

Durumu fark eden cankurtaranlar hemen Neriman'a doğru yüzüyor, ama Neriman'a ulaşan her cankurtaran onun altında kalıp boğulma tehlikesi geçiriyordu.

Bu arada plajda insanlar merakla oraya toplanmış olan biteni anlamaya çalışıyorlardı. En sonunda Neriman ayaklarının üzerine dikilip, "Bırakın, bırakın ben kendi başıma yüzerim" dedi ve kıyıya doğru sığ suda yüzmeye başladı. Bu sırada, az önce kıyıya toplanıp merakla olanları izleyen insanlar, cankurtaranların arasından kendilerine gelen canlıyı görünce korku içinde "tüylü deniz canavarı" diye bağıyor, kimileri "Aboooo bu ne lan! diye gördükleri nesneyi tanımlamaya çalışıyorlardı. Neriman kıyıya çıktığında mesele anlaşılıyordu. Neriman yine ağdaya küşmüştü, hem de aylardır,

Hulusi'yle Neriman beş yıldızlı otelde oldukça keyifli zamanlar geçiriyorlardı. Birazdan Neriman, Hulusi'nin ısrarıyla hızlı bir deniz teknesinin çektiği paraşüte binecekti. Az sonra Neriman paraşüte bindi, tekne suda yavaş yavaş, sonra hızla ilerlemeye başladı. Fakat paraşüt Neriman'ın ağırlığından dolayı bir türlü havalanamıyordu. Bir saatin sonunda Neriman tarihe paraşütle su sörfü yapan ilk Türk olarak tarihe geçiyordu.

Burada güzel anlar yaşıyorlardı yaşamasına, ama aralarına kara kedi gibi girecek bir sıkıntıda yavaş yavaş baş göstermeye başlıyordu! Sorun Hulusi'ydi. Geldikleri bu otelde neredeyse sadece kendileri Türk, diğer müşterilerin tamamı Rus'tu. Hulusi ilk günler aşkı Neriman'dan başkasına göz kaydırmasa da, son günlerde gözü sağından, solundan geçen Rus kızlara bakmaktan şaşma hale gelmişti. Hatta bu sabah Neriman kumsalda güneşlenirken kendisi de çaktırmadan, bir Rus dilberin ardına takılmış, o kız dört metrelik havuza girince, Hulusi de kendi boyunun kısalığını unutup, o da arkasından havuza girmiş ve boğulmaktan son anda yine o kızın yardımıyla kurtulmuştu.

Bu sabah Neriman ve Hulusi oldukça heyecanlıydılar. Oteldeki Agua parkın en yüksek dönemeçli kaydıracağından kayacaklardı. Hararetili bir şekilde merdivenlerden yukarıya doğru yürümeye başladılar. Tepeye geldiklerinde kaydırdan ilk kayan Hulusi oldu. Hulusi aşağıda şimdi sabırsızlıkla Neriman'ın kaymasını bekliyordu. Ama zaman geçmesine rağmen karısı dönemeçli kaydırdan aşağı bir türlü gelmiyordu! O sırada insanlar merdivenlerde uzun bir kuyruk oluşturmuşlardı. Hulusi telaşla insanların arasından hızla merdivenlerin en üst kısmına çıktı. Maalesef minnoşu kaydırğa sıkışıp orada öylece kalakalmıştı. Hemen, Hurşit ve oradaki beş altı kişinin yardımıyla Neriman'ı sıkıştığı yerden iteklemeye

başladılar. Sonunda Neriman sıkıştığı yerden kurtardılar. Kurtulduğuna çok sevinen Neriman mutluluk çığlıkları atarak son sürat aşağıdaki havuza doğru inmeye başladı. Neriman'ın havuza doğru kamikazeler gibi geldiğini gören insanlar son anda kendilerini havuzdan dışarı attılar. Kendilerini atamayanlarsa Neriman'ın havuzda yarattığı tusanami dalgalarıyla dışarı fırladılar.

O akşam otelin animatörleri bir güzellik yarışması tertiplemişlerdi. Podyumda şimdi birbirinden güzel Rus kızlar boy gösteriyorlardı. Hulusi bir ara podyumdaki kızlara baktı. Sonra dönüp minnoşu Neriman'a. Ardından içinde bölme, çarpma, eşittir olan derin düşüncelere daldı. Karsının gövdesinden üç adet esmer Rus, kol ve bacaklarından da birer Japon kız çıkardı. Ve bu kızlar hiç de post giymiş gibi tüylü değillerdi.

Neriman içten içe büyük bir üzüntü yaşıyordu artık. Buraya geldikleri ilk günler çok eğlenmişlerdi. Ama kocası Hulusi son birkaç gündür kendisine hiç de alıcı gözle bakmıyor, yaptığı cilvelere karşılık vermiyordu. En kötüsü de "minik kuşum, minnoşum" demiyordu artık. Kocası hep o kıl gibi çiroz kızlara bakıyordu. Ne yapması gerektiğine şu an bir türlü karar veremiyordu. Ya kocasına "hemen eve dönelim" deyip buradan kaçacak, ya da burada kalıp şu Rus şıfıntılarına rağmen kocasını kendisine yeniden aşık edecekti.

Hulusi'nin kafası birkaç gündür oldukça karışık! Buraya gelmeden önce karısını taparcasına seviyordu. Fakat buraya geldikten sonra kafasında bazı soru işaretleri oluşmuştu. Karısı neden çok yemek yiyordu! Neden ağdasını zamanında yapmıyordu! Neden kendisine daha güzel gözükmek için çaba sarf etmiyordu! Buradaki kadınların, çirkin ya da güzel, kilolu ya da zayıf olmalarına rağmen nasılda kendilerine prensesler gibi özenle baktıklarını görünce karısının kendisine haksızlık yaptığını düşünüyor ve şimdi ona kızmaya başlıyordu.

Tatilleri bitmek üzereydi. Neriman dayısına rica edip on gün daha burada kalabilecekleri sözünü aldı. Neriman şimdi o Rus kızlara karşı onurunu ayakta tutma savaşı verecekti. Aynanın karşısına geçip kendine baktı, gerçi tam bakamadı, ayna büyük olmasına rağmen bedeninin ancak yarısını gösterebiliyordu. Hurşit haklıydı kendine hiç dikkat etmiyordu, nerdeyse sanki bir fil ağızıyla yemek yiyor, bir fil hortumuyla içecek tüketiyordu. Üstündeki mayosunu örten pareosuna baktı. Utandı! Bu pareo on tane Rus kızı sarardı. İçini büyük bir acı kapladı.

O sabah erkenden içinde büyük bir hırsıyla kalktı Neriman. Hemen sahile gitti. Koşmaya başladı. Koştu... Koştu... Sonra yeniden koştu. Saatlerce kıyı boyunca yüzmeye çalıştı.

On gün boyunca bu şekilde spor yapıyor, aklıktan iki büklüm olsa da çok az yemek yiyordu. Hulusi'ye bu olanlara hem şaşkınlık hem de mutluluk içerisinde izliyordu. Ama bir yandan kendisini de çokça suçluyordu. Karısını edeyken çok seviyordu. Çünkü oturdukları mahalledeki kadınların çoğu Neriman ayarındaydı. O yüzden gözü, minnoşundan başka hiç kimseyi görmemişti. Ama şimdiyse buradaki hatunları görünce akli başından gitmiş, karısını bir dakikada unutmuştu. Demek ki onu

zannettiği kadar çok sevmemişti. Demek ki ona olan sevgisi bu sınavdan geçemeyecek kadar azdı!

Ve on gün sonra..

Hulusi şimdi Karısı Neriman'ı büyük bir gururla koluna takmış akşam yemeği için restorandan içeri giryordu. Karısı sırf kendisine güzel görünmek için on günde tam yirmi kilo zayıflamış, ağda, manikür, pedikr yaptırmış. Bu arada biraz daha esmerleşmek için solaryuma da girmeyi denemiş ama sığamayınca bu düşüncesinden vazgeçmişti. Ve az önce de saçlarını fnletip, giydiği siyah göz kamaştırıcı elbisesiyle şimdi kocasının kollarındaki yerini almıştı.